

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

§. 1. Diuersæ viæ Dei, & diaboli.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

Lobbetius.
D6, 2. quadr.
9. 5.

homo. Utillissimi igitur documenti loco est historia, quam Lobbetius recenset de S. Iohanne Euangelista, qui maximo desiderio flagrabat Virginis Matris Christi, jam in celo existentis, intuenti. Et stitit se illi Virgo, cui sub cruce erat commendatus. Neque videndam dumtaxat, sed audiendam etiam se exhibuit, ac bene longum cum illo sermonem instituit de cruciatibus Christi, quos illa in monte Caluarie cordi suo impressisset, tamquam gladium à Simeone prædictum. Ad extremum adiecit, Filium suum IESUM ei, qui jugiter Passionem Domini meditaretur, has tres prærogativas concessisse. 1. Ut, antè quàm è viuis excederet, feruentissimæ contritionis actum omnium peccatorum, illi impetraret. 2. Deiparam illi in agone extremo, præsidio futuram; quam pròinde non frustra quotidie salutantes dicimus: Ora pro nobis peccatoribus, nunc & in hora mortis nostræ. 3. Filium Matri transcripsisse omne jus quiduis pro illo impetrandi. Adedò non modò dignum est, ut quæ pro nobis pertulit Filius, grata mente recolamus, sed etiam Matri acceptum, ut quos illa cordi suo impressit Seruatoris nostri dolores, etiam nos ipsi nobis imprimamus. In quam rem facit pia illa consuetudo eorum, qui in oratorio, aut Musæo suo, semper ante se habent Imaginem crucifixi, vnde & discant Dominicæ Passionis non obliuisci, & quas cogitationes, dum morituræ eamdem effigiem aspiciant, debeant exercere.

CAPUT LXI.

Quos DEVS maximè sinat sine pœnitentia, in peccatis suis, emori; & Magistratus punire debeat, ne ob eos communitas patiatur?

J.
Matth. 17. 4.

Isa 48. 22.

MNES, qui de celo audiunt, vellent esse beati, dicuntque: *Bonum est, nos hîc esse:* sed non omnes volunt facere id, per quod fiant beati. Sicut omnes optant pacem, at non omnes volunt præstare id, per quod obtineant pacem. *Non est pax impijs, dicit Dominus,* & tamen, qui pacem optant, non colunt pietatem. Ita & ad beatitudinem cœlestem nullus potest pertingere peccator, sine pœnitentia, pœnitentiam tamen

tamen agere pauci volunt. Immo quidam volunt, sed vel alter-
 natim, vel vt simul & pœnitentiam agant, & suas sectentur vo-
 luptates. Quod fieri non posse, Christus clarè docuit, quando
 dixit: *Nemo potest duobus dominis seruire*, Deo scilicet & mundo,
 qui magis sibi contrarij sunt, quàm ignis & aqua. Deus enim
 ait: *Beati qui lugent*, mundus vocat beatos qui gaudent, Deus
 ait: *Va qui ridetis*, mundus ait: *Væ*, qui fletis. Deus ait: *Si*
quis vult post me venire. abneget semetipsum, & tollat crucem suam
quotidie, & sequatur me. Mundus dicit: *Venite, & fruamur bonis,*
quæ sunt, & vtamur creatura tamquam in iuuentute celeriter. Vino
pretioso & unguento nos impleamus: & non pratereat nos flos tempo-
ris Coronemus nos rosis, antequam marcescant: nullum pratum sit,
quod non pertransfeat luxuria nostra. Denique Deus per arctam,
 mundus per latam homines viam & portam ducit; ille sursum,
 iste deorsum. Itaque qui toti sunt in carne, toti natant in vo-
 luptate, ita excæcantur, vt rectum cæli iter non videant, itaque
 duri fiant, vt nullis pœnitentiæ lachrymis molliantur.

Matth. 6. 24.

Luc. 9. 23.

Sapi. 2. 6.

Hoc in exemplo certissimo, & satis recenti docebo, quod
 Anno Christi 1633. is retulit, qui à prologo vsque ad epilogum
 totam tragœdiam coram spectauit, & ipse dramatis pars magna
 fuit, scriptoque rem comprehendit, è quo ego, bona fide, omnia
 percensebo. Ante paucos itaque annos, hac nostrâ ætate, Her-
 bipoli in Franconia, inter Principis Ioannis Adolphi ab Ernberg
 Stipatores ephebus, sanguine nobilis, & familiæ suæ postremus
 fuit: ætate admodum adolescens, moribus ita suavis & affabilis,
 vt ab omnibus amaretur, eratque ita amico erga omnes vultu,
 vt etiam ipse videretur omnes amare. Commendabat illum
 etiam sublime ingenium, & singularis in litteris profectus. Nam
 in schola humanitatis, inter Musarum alumnos, primus erat.
 Neque illi vnicè dumtaxat omnis suorum spes, plurima maio-
 rum cera incumbabat, sed etiam aliorum omnium in se oculos
 trahebat. Addebat & forma gratiam moribus. Nec virtus de-
 fuisset, si iuuenilis ætas constantiæ se se deuinxisset, aut illece-
 bris non succumberet, cerca in vitium. Flere lubet, quoties
 recordor, quàm multi innocentes Angeli in pessimos lurcones
 sint commutati, Et verò illa ipsa elegans forma, quæ iuuenes

II.

Pppp commen-